

ΤΡΟΥΘ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α ΕΤΟΣ Η
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 77

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1955

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ - ΚΥΘΗΡΑ

ΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ

11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Τριάκοντα δύο έτη παρήλ-
θον. Τριάκοντα δύο έτη πα-
ρήλθεν από της ήμέρας εκεί-
νης κατά την οποίαν παρέδι-
δε το πνεύμα με ήρεμίαν, με
γαλήνην, ο άκακος και πρά-
ος και μετρίφρων Στρατηλά-
της Κωνσταντίνος. Τριάκον-
τα και δύο έτη παρήλθεν ά-
πό την ήμέραν που έναποτί-
θετο εις το φέρετρον τό λεί-
ψανον 'Εκείνου ο οποίος ώ
δήγησε την 'Ελλάδα εις τους
δύο ένδοξότερους πολέμους
της νεωτέρας ιστορίας της.

Όλα λησμονούνται όταν
ο καιρός παρέρχεται... Όλα
οβήνουνται όλα άποθνήσκουν.
Εις τό βάραθρον του χρόνου
όλα καταβροχθίζονται. 'Η ά-
νάμνησις όμως του Κωνσταν-
τίνου μένει και μένει. 'Η γλ
λήνη των παλαιών ήμερών
τάς όποιás έχρωματίζει η Δό-
ξα, δέν είναι δυνατόν να ά-
παλειφθί από τας καρδίας
των 'Ελλήνων.

Μπιζάνι, Κιλκίς, Δοϊράνη,
Νίκαι, παντού νίκαι. Νίκαι
κατά των έξωτερικών έχθρών
διά των όπλων, νίκαι κατά
των έσωτερικών διά της κα-
λωσύνης. Και πάντοτε δάφ-
ναι, και παντού λατρεία...

Τριάκοντα δύο έτη. Μία
αιωνιότητα... 'Αλλά ποίος λη-
σμονεί τον έτασμένον στρα-
τιώτην, ο όποιος ήγούμενος
του έλληνικού στρατού, ήνοι-
ξε τον δρόμον της νίκης και
ένέπνευσεν εις τό έθνος τό ύ-
ψιπέτεστερά όνειρά του;

Ό Βασιλεύς Κωνσταντίνος
άπό της ήμέρας της γεννήσε-
ώς του άκόμη, έσυμβόλιζε
την συνέχισιν της μεγάλης
παραδόσεως του Γένους—της
ένδόξου και αίματοβαμένης
παραδόσεως, της όποιás τό νή-
μα είχε διακοπή μίαν άποφρά-
δα ήμέραν εις την Πύλην
του Ρωμανού. Γενεά επί γε-
νεών 'Ελλήνων, δούλων και
έλευθέρων, είχαν ζήσει με
την προσμονήν του έρχομού
του. Και τό πλήρωμα του χρό-
νου ήλθεν επί τέλους. 'Εβά-
πτισαν Αυτόν αί προσδοκίαι
του 'Εθνους, έμύρωσεν Αυ-
τόν με τό πολύτιμον μύρον
της, με την ψυχήν της ή 'Ελ-
λάς. Και ηύχθη εις Αυτόν
την Δόξαν, την ιδιικήν της
Δόξαν. Εις τους όφθαλμούς
του ο ουρανός της 'Ελλάδος
είχε δωρήσει την λαμπρότη-
τά του, εις την ψυχήν του εί-
χεν έκχυθί ο χαλυσ της 'Ε-
θνικής Δυναμείας. 'Ητο Αυ-
τός, ο ήξιος των πόθων, ο άξι-
ος των όνείρων του 'Εθνους,
ο Βασιλεύς του 'Εθνικού 'Ιδε-
ώδους.

‘Η ψυχή του λαού, έστις
των μεγάλων έθνικών πόθων,
άγρυπνος παραμένει παρά
τόν Βασίλέα του, καίουσα τον
κλίβανον της εύγνωμοσύνης.
'Επί τη 'Επετείώ του θανά-
του 'Εκείνου, ή 'Ελληνική
καρδιά αναλύεται εις θερμήν
δέξιιν.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Διηγόρος

ΕΙΣ ΤΟ 8^{ΟΝ} ΕΤΟΣ ΜΑΣ

Θεία εύδοχία εύερχόμεθα εις
τό 8ον έτος της εκδόσεως της
"Τρούθ". Προτού προχωρήσω, 1)
Θά δοξάσω τον Παντοδύναμον.
που παρ' άθαν μου άπό πάσης
άπόψεως με ένεδυνάμωσε και διή-
νυσα έν ήρεμία συνειδήσεω τό ι-
σχυρόν αυτό έργον μου κατά τό 1954
και τόν παρακαλώ να με ένδυναμό-
ση και για τό 1955, και μās δώση
την φώτισιν εκείνην όπως όλοι μας
αί ένέργειαι είναι θεάρεστοι και ά-
γναι άνευ ούδεμιās ύστεροβολίας,
και δόλου. 2) Νά έκφράσω βαθυ-
τάτην την εύγνωμοσύνην μου εις
πάντες τους πολλούς γνωστούς
και άγνωστους συνεργάτας μου που
στολίζουν διά της συνεργασίας των
την μικρή μας "Τρούθ" προς
δέ εις τους τυπογράφους της
"Τρούθ" όστινες διά της έντιμότη-
τός των συμβάλλουν εις την κυ-
κλοφορίαν της, και 3) Νά εύχαρι-
στήσω τους καλούς μου συνδρομη-
τάς οι όποιοι οικονομικάς με ένυ-
σχούν, έσωτερικού και έξωτερικού
και ένδι δέν πίπτει όλο τό βάρος
της εκδόσεως άπάνω μου. Βεβαίως
οί καλοί μου άναγνώσται κάτι πε-
ριμένουν να γράψω επί τω Νέφ έ-
ται και έκτελώ την έπιθυμίαν των
προθύμων.

'Επαναλαμβάνω ότι κατ' έμέ, ή
δημοσιογραφία, άσχετον εις ποίαν
κλίμακα έκτελείται, δέν είναι βιο-
ποιστική επείχειρησις, διότι εάν θε-
ωρηθί ώς τοιαύτη και έτιδιώκει αύ-
τόν τον σκοπόν, δέν ήμπορεί να έ-
πιτελέσθ άνεπηρέαστα την άποστο-
λήν της, είναι ήναγκασμένη να με-
ροληπτί. 'Η δημοσιογραφία είναι
έλας μεγάλος οργανισμός που πρέ-
πει να κινήται όχι με πάθος, με
μίσση, και πορισμόν άτομικών συμ-
φερόντων. αλλά για τό σύνολον

της κοινωνίας, να διαπαιδαγωγι-
ται ή κοινή γνώμη, να έχωνται
εις φώς πάντα τά βλάπτοντα τά
κοινωνικά στρώματα, τη φτωχο-
λογία, την άγροτιά, με άθέμια
και λοιπά πλάγια μέσα, να έλέγχη
τά κακώς έχοντα. Δηλαδή καταντά
να είναι ο άνεύθυνος ο άμισθός
άλλά άπαραίτητος φύλαξ του λα-
ού. Βεβαίως αυτό τό πρόγραμμα ά
κολουθούσα, προσφέρει ύπηρεσίαν
άνεκτίμητον. 'Αλλά αυτό είναι δύ-
σκολα πράγματα σήμερα που
μπροστά στην ύλη, όχι μόνον σιω-
πούμε και κρύβουμε τό κακό και τό
σάπιο, και μάλιστα του άπενθήμε-
τος παντοειδούς έπαίρους και τω
άπονέμονται βραβεία, αλλά άλλαί-
ζουμε και ατέην την πίστη μας. Εις
τό κεφάλαιον αυτό, διά τό άτιμόν
μου, καθ' ό χειρότερον πάντων, ου
δέν έχω να είπω. Οί άναγνώσται
μου, ή κοινή γνώμη άς κρίνη. Προ-
σθέτω μόνον ότι αγωνίζομαι με εύ-
γενή έλατήρια, δέν με έλέγχει ή συ-
νειδήσις, ούδεμία πράξις μου άπο-
κρύβει ύστεροβολίαν ή δόλον, και
ή κοινωνία μας έδώ τό άναγνω-
ρίξη, άναγνωρίζη την τιμίαν εργα-
σίαν και τό άπέδειξε τώρα εμπρά-
κτως με τον έπιστημόν των τόπων,
διά των Κοινοτικών εκλογών που
με έφερε πρώτον έκλεκτόν της κοι-
νότητος. Μόνον αυτό, δι' έμέ, αυ-
τήν την περίοδον, που, κακή είση-
γήσει και φθόνω κινούμενοι με κτυ-
πούν πλούτες και ίσχυροί της ήμέ-
ρας, είναι ή άνυπολόγιστον αξία ή
θική άμοιβή. Για μās δέν ύπόρ-
χουν ύβρεις, για μās έπίσης δέν ύ-
πάρχει ύλική ζημία. Είναι βέβαιον
ότι στην ήλικίαν μου πειά δέν
μπορώ να κερδίσω τίποτα αλλά και
δέν ήμπορύν να με ζημιώσουν διό-
τι δέν βασίζομαι εις ύλικά πράγμα

“ΩΣ ΕΥΠΑΡΕΣΤΗΤΕ . ΓΑΛΑΝΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΥ- ΣΕΒΕΣΤΑΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΣΑΣ,,. Η ΠΑΤΡΙΣ ΣΑΣ ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΑΝΟΙΚΤΑΣ ΤΑΣ ΑΙΓΑΛΑΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΝ ΣΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΣΑΣ

'Εγράψαμεν και άλλοτε δι πολ-
λά όφείλομε γενικώς εις τό έπόδη-
μα τέκνα της 'Ελλάδος μας, ως
σύνολον, και προς τους Κυθηρίους
τοπικούς διολκόντες. Δέν ήτο φη-
σικά άδύνατον να προσφέρουν τό σί-
μα των, τό όποιον άφειδώς προσέ-
φερον ο 'Ελληνικός λαός για να
ποτίσθ και ριζώσει τό δένδρον της
έλευθερίας τό όποιον, σκληροί εί-
πιβληθέντες εις την 'Ελλάδα μας
κυκλώνες έτίπουν άλύπητα διά
νά τό ξεριζώσουν, να τό έξοντώ-
σουν. 'Αλλά και εις τό κεφάλαιον
αυτό, πολλοί άπύπολοι δέν ύπέ-
ρησαν: Διότι έπετάχθησαν εις τās
μεγάλας συμμαχικάς στρατιωτικάς
φάλαγγας και συνέβηλλον εις τον
κοινόν άγώνα. Οί Μεγάλοι όλοκλη-
ρωτικοί άγώνες δέν έχουν άνάγκη
μόνον της μαχημένης μεοίδος. Εί-
ναι άπαραίτητα και τό βοηθητικά
στοιχεία, τά μετόπισθεν, οι άνεργοί
διασμοί, αί πανσιειδείς προμήθει-
αι, ή παραγωγή κλπ. Χωρίς αυτά
δέν ήμπορεί να προχωρή ή μαχημέ-
νη μερίδα. Και εις τό κεφάλαιον
αυτό παιζουν πάντοτε σπουδαίotta
τον ρόλον τά άπέδημα τέκνα της
'Ελλάδος μας βοηθούνα παντι
τρόπως.

Ό τελευταίος παγκόσμιος πόλε-
μος δυστυχώς είχε καταστρέφει ο
λοκληρωτικώς τάν 'Ελλάδα μας,
και άμα τη άτελευτηρότητι ο λαός,
μεγάλο μέρος, εύρέθη γυμνός, άνυ-
πόδητος, άσθηκός, πέννης. Τό έλ-
σημον κράτος δέν ήδύνατο να τον

τα.
"Εχω πάντα ύπ' όψει μου τό γυ-
μνός έγεννήθη κλπ". 'Αρκούσε
ως, διά της έργασίας των άδύνα-
των πιά χειρών μου να παράγωμεν
τά άπολύτως άναγκαία, διά την
παιχνικήν άελην συντήρησιν μας.
'Ελπίζομεν δέ διά τά γρηγορήσει μας
ότι ο έθνός της πατρίδος που κυ-
βονά την 'Ελλάδα θα έκτελέσει
την ύπόσχεσιν που έχει δώσει
στόν άπλό λαό, να επανέρθουν
οικονομικήν πίστην, και όττω θα
μās άποδοθί κατά τό δινάτόν δι
ρωτός μας, αί οικονομίαι μας που
είχομεν έμπιστευθί εις τό Κράτος
και που εγκληματικώτατα άχρη-
στεύθησαν. 'Αδίκως λοιπόν αί δι-
ξήντες κλπ. των καφενοβίων άε-
γων που μόνον τό κακό ύπαίνουν
έναντιον μας. "Άσπερα είναι τά
δολερά όπλα των, τά όττωί έσπε-
ραν έναντιον μας τώρα ένα χρόνo,
έναντιον ένός άπλού χωρικού, που
κανένα ούτε πρτε ήήρωξε έκουσί-
ως, ούτε πειράζει. και που μόνον
ένα έλάττωμα έλη, να αγωνίζεται
διά τό δικαίον μέχρι τέραςτος, να
μη υποχωρή, και να ζητά δικαιοσύ-
νην δι' έαυτόν και διά κάθε άδι-
κούμενον, συνανθρωπόν του. Τό
σιωπών, τό μη γράφειν, τό μη έλέγ-
χειν, είναι σάν να έφαρμόζομε σπι-
ποτά, σάν να άρνούνται ύπηρεσί-
αν. Συνελως μόνον διαν ο θεός
μās άχρηστεύση έντελώς, να μη δυ-
νάμεθα να γράφομεν κλπ. τότε θα
σιωπήσωμεν, τότε δέν θα γράφω-
μεν, τότε δέν θα έλέγχωμεν.

"Άλλοι θα έλέγξουν ήμās και εύ-
χαρίστως δεχόμεθα, διε δήποτε έ
λέγχον.

Ευχόμενος εύτυχές τό νέον έτος
εις πάντας, παρακαλώ τον θεόν να
είμαι καλά να σās ξαναγράψω του
χρόνου. ΚΩΝ. ΣΤΑΘΗΣ

βοηθήση. Τά πάντα ήσαν κατεστα-
μένα.

Τά πλούσια συμμαχικά κράτη
σπευσαν εις ένίσχυσιν, τά άπόδη-
μα τέκνα άσχισαν ως άποσταλάς
χηματίων, ματισμού κλπ. Και εις
τό σημείον αυτό που άρχισε να έ-
πουλόνωνται αί πληγαι, ή σύμμα-
χος Νέα Ζηλανδία όργανώνει επί
σημον 'Οργανισμόν επωνομασθέν-
τα ΚΟΡΣΟ. με άντικειμενικό σκο-
πό να συγκεντρώνη είλη πανταί-
δη και να τά άποστείλη άσπεράν
εις τους τους έν δυστυχία εύρισκο-
μένους λαούς.

Και εις τό Διοικητικόν Συμβύ-
λιον του φιλιανθρωπικού αυτού 'Ορ-
γανισμού συμπεριλαμβανεται ως
μέλος του Συμβουλίου ο Κυθηρίως
αξιότιμος κ. Επατάριος Γαλάνης,
και έπει έρχεται ή έρώτα έγασία. 'Ο
κ. Γαλάνης τη εύγενή συμπτύξει
του 'Εξοχατάτου κ. Μόρισον, ειση-
γείται εις την διαμέλειαν του συμ-
βουλίου τά δέντια και τό Συμβύ-
λιον τό όποιον ιδιαιτέρως πινεί
για την 'Ελλάδα, λαμβάνει τās ά-
ποφάσεις και άρχίζουν αί πανταί-
δεις άποστολαί εις την 'Ελλάδα
συνεχιζόμεναι και αξιανόμεναι με-
χρι σήμερον. 'Ο κ. Γαλάνης λαμ-
βάνει και ιδιαιτέρως πρόνοιαν για
τά Κίθηρον.

'Η άνικνούφους εις τās πτωχάς
τάξεις του λαού ήτο μεγάλη. Γι' αύ-
τό ή κοινή γνώμη δέν έστει με τί
τρόπον ά έξωστερικεση την εύγνω-
μοσύνην του προς τον Νεοζηλαν-
δόν λαόν, προς τό Διοικητικόν συμ-
βούλιον του ΚΟΡΣΟ, και προς
τον μεγάλον συμπαιρωτήν μας επί
της έπισκεψης του εις την 'Ελλά-
δα. 'Ημείς έκτιμώντες τους έθνη-
ικούς άγώνας του κ. Γαλάνη έν έ-
πιφύλαξει των έπιβιβλημένων έκ-
δηλώσεων άμα τη άφ'εσι του εις
Κύθηρα, άπειθόμενοι διά του δη-
μοσιεύματος τούτου τον ένθερμον,
άγρόν και εγκάρδιον χειρισμόν
«Ως τό παρόντε κ. Γαλάνη μετά
της αξιότιμου κ. Μόρισον Σας».

"Ας πλημμυρίση μέσα στην με-
γάλη Σας χωριονική ψυχή ή εύχα-
ριστήσις, ότι ή θεία χάρις έπ'οφύλα-
ξε την έξημετικήν τιμήν και σά.
ένεπιστείθη μετά των έκλεκτών
συνεργατών σας της σημερινής μας
Νέας Ζηλανδίας να έκτελέσει τό
έργον αυτό τό 'Εργόν έναντι όλων
των πτωχών λαών και ιδιαιτέρως
διά την 'Ελλάδα μας.

'Η 'Ελλάς μας σās υποδέχεται
στό άγιο χώμα της ως τό τιμημένο
τέκνον της. Τά Κίθηρα, ή γενέτει-
ρα, με όλάνοικτη καρδιά Σας περι-
μένουν να Σās χαιρετήσουν να έ-
ξωστερικεύσουν τά ένδύοντα αισθή-
ματά των προς Σας τον μεγάλον
εύεργέτην της πτωχής τάξεως που
ειργάσθητε και εργαζεσθε συνε-
χώς, θυσιάζοντες τα πάντα για να
δώσετε την χαράν εις τους έν άνάγ-
καις συνανθρώπους Σας.

ΚΩΝ. ΣΤΑΘΗΣ

ΧΙΟΥΜΟΡ

'Ερ.—Τί θα είναι τό δώρον εις
τον γρηγοδ Μάρμπι—Κώστα επί
τω Νέφ έτει σάν... ψευδοδημοσιο-
γράφος που είναι;

—'Απ. Του δώσαμε την έκλογή.
Θά του δώσουμε και κανένα δεκά-
οικο για τό χατίρι. Είναι ύπερφο-
κατό.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σάν παρατιμονιά κέραιο άρ-
μόδιοι.—Αί λαϊκά άγορεύ.

Εις προηγούμενο φύλλο, εις σχε-
τικό δημοσίωμα έδξάμε τό ζήτη-
μα του παζαριού εις Ποταμό με
τον τρόπον που έρίετο εις τό έ-
πόρεια. 'Ητο κρίσι που τά μέγ-
ιστι έδημοφύη τό όφαιτο νησί μας
και τό Κέντρον αυτό τό πραγματι-
κά όφαιτο για λαϊκή άγορά. 'Ημείς,
ως γνωστόν είμεθα έποχρησμένοι
να ζητούμεν την καθιέρωσιν της Κυ-
ριακής άγοράς, διότι είναι ή ήμέρα
της λατρείας του Θεού, έποχρηστω-
κή εις κάθε χριστιανόν ιδιαιτέρως
για τους όδοδοξούς Έλληνας. Και
δέν θα πάψομεν ποτέ τον άγώνα
αυτόν τον όποιον ήμείς θέτομεν υ-
περίων όλων. Δέν ήτο όμως δυνα-
τόν να μη διαμαρτυρηθώμεν με
τον τρόπον, με την καταδίκη των
έκλεκτών μας προδόντων τά όποια
φρόνην μέγλην έποχρηάζοντο σιά
όπόρεια. Και έζητήσαμεν να πε-
σοδόν οι ένδιαφερόμενοι να μετα-
τρέψουν τό παζάρι τό Σάββατον
για να είμεθα έν ταξει άπέναντι
των τόμων του Κράτους, ή τό Κρά-
τος να καθιέρωση την Κυριακήν άγ-
οράν. 'Η καθιέρωσις της Κυρια-
κής άγοράς είναι έποχρώσις του
Κράτους διότι με τά παζάρια αυ-
τά όχι μόνον καταπατούμε τās θέ-
τας έντολής αλλά ταλαιπωρείται ο
άγρότης διότι δέν τον μένει έπο-
χρηστικώς διά ήμέρα τη βδομάδα
δε' άνάπαυσιν. 'Εννοούμεθα. Τώρα
τό Κράτος επαναρφέρει τās λαϊκάς
άγοράς εις τά χωρία. Δέν είναι πο-
λύς καιρός που τās είχε άπαγορεύ-
σει, άσχετον ότι οι συμπαιρωτάι
μας έδώ ήσαν τον τρόπον και ένυ-
νέχισαν. Δηλαδή. "Είπα με τόσον
έξέλιπα. Και καταλήγομεν να ση-
μειώσωμεν. Παρατιμονιά κέραιο άρ-
μόδιοι.

Τό Νηοί του Διακοφτού.—
Συγχαρητήρια εις τον είση-
γητήν του ζητήματος.

Μπορεί να ύπάρχουν διαφορές
στην κοινωνία του Τσιγγών, έρι-
δες κλπ. Βασικά άλλως τε ως άν-
θρώπινα. Στην πραγματικότητα ό-
μως όλοι οι Τσιγγώτες άγαπούμε
τό όφαιτο μας νησί και άσχετον αν ο
ένας βλέπει διαφορετικά τά πράγ-
ματα από τον άλλον. "Ετσι λοιπόν
είμεθα βέβαια όλοι θα έσκιότησαν
άπό χαράν για τό νέο εύχάριστον
γεγονός τό όποιον έν λεπτομερεία
γραφεί έχρηκτος έφημερίδας "Κυθη-
ραίος Τύπος"—δέν τολμά να την
ονομάσω συναδέλφον. 'Ηγοράσθη
τό νησί του Διακοφτιού από τον
Σύλλογον Λογοτεχνών με τοιοσητι-
κόν σκοπόν συγκεντρώσεων κλπ. Τό
γεγονός αυτό ως έκτίθεται εις τό
δημοσίωμα άνοίγει νέους χαροποι-
ούς ορίζοντας που δέν θα άγρήσουν
να άποδώσουν τά εύχάριστα άποτε-
λέσματα. Για να λάβη όμως σάρα-
κα όσα αυτό που ήδη έπραχματο-
ποιήθη κάποιος ή κάποιον έκπαί-
σαν, ήγοράσθησαν, έμόχθησαν. Και
ήμείς λοιπόν οι έκίχιστοι κατεν-
θουσιασμένοι εκ της στήλης αυτής
άπευθύνομεν τά θερμώτατα συγχα-
ρητήρια εις σούς νέους είσηγητάς
του ζητήματος ούτου.

Νομίζομεν ότι θα ήτο δίκαιον.
ον.—'Ο διδάσκαλος κ. Φα-
τούσας.

'Ο αποβιώσας προδ όλίγων έ-
τών ιερέας Γεώργιος Φατούσας έκ
Φατοσαδίκων έγκατέλειπε μία πο-
λυεπή οικογένεια, ήτοι την χή-
ρα πρεσβυτέρα του, δύο άγάμους
θυγατέρας του και τρεις υιούς.
Δυστυχώς όμως οι δύο υιοί του
είναι ο δέν εις, άνίκανος, ο δέ

Τὸ ἀγαπᾶν εἶναι νὰ βοηθῇς εἰς
τὰς ἀνάγκας.
Θὰ εἶσαι εὐτυχὴς μόνον καθό-
σον θὰ εἶσαι πολὺ καλός.
Κάμνε ὅτι καλὸν δύνασαι. Συμ-
μερίσου τὴν θλίψιν τοῦ πλησίον σου.